

GEWIKT & GEWOGEN

Duvernoy smaakte naar meer

Gebeurtenis: concert La Chambre du Roi

Gezien: 22/9 Oranjezaal Stadhuis Leeu-

warden **Publiek:** uitverkocht

★★★★☆

Onbekende werken onder de aandacht brengen. En ze zo authentiek mogelijk uitvoeren. Dat is het doel van La Chambre du Roi, een in samenstelling wisselend jong ensemble met als spil barokvioliste Esther Verhoef. De rol van onbekende was dit keer weggelegd voor de hoornist en componist Frederic Nicolas Duvernoy, die rond 1800 in Parijs actief was. Hij heeft tien hoornconcerten op zijn naam staan en zijn portret hangt in het museum van de Parijse Opéra Garnier.

Ook heeft hij veel kamermuziek nagelaten. Genoeg om meerdere

concertavonden mee te vullen.

Maar dat was niet de bedoeling. La Chambre du Roi verpakte een van zijn hoornkwartetten – met Teunis van der Zwart op natuurhoorn, een ventielloos instrument – in bijpassende kamermuziek van Haydn en Mozart, componisten van een of meer generaties terug. De sfeervolle Oranjezaal bleek geknipt voor dit optreden.

Duvernoy smaakte naar meer. Zeker in deze uitvoering, waarbij Van der Zwart zijn instrument goed in bedwang wist te houden. En de balans met de drie strijkers kon, na wat aftasten, heel behoorlijk genoemd worden. Ook de lagere regionen door Marike Tuin op barokcello waren in goede handen. Niet te geprononceerd, eerder bescheiden, maar doeltreffend. Net

als de andere strijkers speelde ze op darmsnaren, waardoor het klankbeeld vaak warm kleurde en geen messcherpe momenten kende.

Zoals in strijkkwartet opus 20 nr 2 van Haydn, dat speels, strak en intiem werd neergezet. Opvallend was hoezeer de eerste viool, die in Haydn-kwartetten een prominente plaats inneemt, zich mengde in het geheel en minder de diva uithing dan bij een uitvoering met een hedendaags instrumentarium. Ook het muzikale inzicht van Visser & co speelde natuurlijk een rol en het intensieve oogcontact. La Chambre nam geen risico's. Een van Mozarts Milanese strijkkwartetten (KV 157) miste in de ornamentiek wat verfijning. Zijn hoornkwintet (KV 407) stond als een huis.

RUDOLF NAMMENSMA